

«...Η ιστορία αυτή γράφτηκε για να αφυπνιστούν αυτοί που νομίζουν ότι με την αδιαφορία τους απέναντι σε επιθέσεις, επιγραφές και αφίσες αντιεβραϊκού μίσους, υπηρετούν κάποια ανθρωπιστικά ιδεώδη... Γράφτηκε για να αντιληφθούν ότι με την επιλεκτική τους ευαισθησία συνεργούν στην ενθάρρυνση του φανατισμού και του αντισημιτισμού...»

Μια φανταστική ιστορία

Αφίσες μίσους γεμίζουν τους τοίχους και τις κολώνες της Αθήνας και άλλων πόλεων στην Ελλάδα, όλο και περισσότερα συνθήματα στυγνού φανατισμού γράφονται πάνω σε γέφυρες, υπό την ανοχή Δημάρχων, Περιφερειαρχών και συναρμοδίων φορέων καθαριότητας και πολιτισμού. Συνθήματα μίσους κατά των Ισραηλινών που πηγάζουν είτε από άγνοια, είτε από ημιμάθεια, είτε από πολιτική σκοπιμότητα είτε από φανατισμό. Και μετά τα συνθήματα, ήρθαν και οι διαδηλώσεις μίσους, με την απειλή άσκησης βίας όπως συνέβησαν στη Θεσσαλονίκη, για να ακυρωθεί σχετική εκδήλωση της Ισραηλινής Πρεσβείας με θέμα «Μεταβαλλόμενα τοπία της εβραϊκής λογοτεχνίας».

Μια φανταστική ιστορία ξεκινάει ... «story και όχι history», όπως μου επεσήμανε μια καλή μου φίλη.

«Στις 7 Οκτωβρίου 2023, τρομοκράτες εισβάλλουν από την Τουρκία, πυρπολούν χωριά, και σφάζουν 1200 κατοίκους στη Χίο, ανάμεσά τους εκατοντάδες νέους που συμμετείχαν σε ένα πάρτι για την ειρήνη. Βιάζουν, καίνε ότι βρουν μπροστά τους, αρπάζουν 250 Έλληνες πολίτες και τους μεταφέρουν στα παράλια της Τουρκίας, εκεί όπου έχουν δημιουργήσει υπόγειες σήραγγες, κάτω από σχολεία και νοσοκομεία, στη καρδιά της Σμύρνης. Οι Ελληνικές Δυνάμεις αιφνιδιάζονται αλλά μετά από σκληρές μάχες ανακαταλαμβάνουν το νησί, και βομβαρδίζουν τις βάσεις των τρομοκρατών.

Η Αλβανία κτυπά στα Γιάννενα και στην Ηγουμενίτσα, η Βόρεια Μακεδονία κτυπά την καρδιά της Ελληνικής Μακεδονίας, στη Θεσσαλονίκη. 80.000 κάτοικοι αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους για να βρουν ασφαλές καταφύγιο νοτιότερα.

Κοινός στόχος όλων, η εξαφάνιση της Ελλάδας από τον παγκόσμιο Χάρτη. Οι Τούρκοι κατηγορούν την Ελλάδα για δήθεν παράνομη κατοχή του Αιγαίου και καταπίεση του Μουσουλμανικού πληθυσμού στη Θράκη, η Αλβανία εγείρει το δήθεν θέμα Τσάμηδων και χαμένων περιουσιών, η Βόρεια Μακεδονία εγείρει το δήθεν θέμα μακεδονικής μειονότητας και θεωρεί ότι ολόκληρη η Μακεδονία της ανήκει.

Η Ελλάδα αντιστέκεται, κηρύσσεται γενική επιστράτευση, διεξάγει έναν πολυμέτωπο αγώνα, αντεπιτίθεται με όλη την πολεμική της ισχύ προκειμένου να απελευθερώσει τους Έλληνες ομήρους και να αποτρέψει το ενδεχόμενο Έλληνες πολίτες να τεθούν ξανά σε κίνδυνο από τις επιβουλές των εχθρών της χώρας. Και προκειμένου οι επιτιθέμενοι να αποκρούσουν τα Ελληνικά πυρά, προτάσσουν στα πεδία των μαχών τους αμάχους, και όποιοι αντιστέκονται εκτελούνται επί τόπου. Η Ελληνική αεροπορία βομβαρδίζει τα πυραυλικά συστήματα και τις αποθήκες ανεφοδιασμού που βρίσκονται διεσπαρμένες ανάμεσα σε σχολεία και νοσοκομεία.

Στη διάρκεια του πολέμου, μια άλλη χώρα, το Ιράν, πιστός σύμμαχος της Τουρκίας, 3000 χλμ μακριά από την Ελλάδα, εκτόξευσε πυραύλους που έπληξαν το κέντρο της Αθήνας και το αεροδρόμιο Ελ. Βενιζέλος. Η Ελληνική αεροπορία τους αναχαίτισε, θύματα δεν υπήρξαν, καταγράφηκαν όμως σοβαρές ζημιές.

Στον ΟΗΕ, κατά πλειοψηφία (που προέρχεται κυρίως από τα Ισλαμικά κράτη) εκδίδονται καταδικαστικά για την Ελλάδα ψηφίσματα, ενώ ο πρωθυπουργός, ο υπουργός άμυνας και η στρατιωτική ηγεσία παραπέμπονται στο Διεθνές Ποινικό δικαστήριο με τη κατηγορία της τέλεσης εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας. Οι δρόμοι στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες γεμίζουν με ανθελληνικά συνθήματα, ενώ σε αφίσες γραμμένες στα ελληνικά "οι Έλληνες είναι ανεπιθύμητοι". Πολιτικοί φορείς, κυρίως της Αριστεράς, και οι επιλεκτικά ευαίσθητοι υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατηγορούν την Ελλάδα και τους Έλληνες για γενοκτονία και οργανώνουν διαδηλώσεις έξω από τις Ελληνικές πρεσβείες. Η Ελλάδα πετυχαίνει να περιφρουρήσει αποτελεσματικά τα κυριαρχικά της δικαιώματα και την ασφάλεια των πολιτών της».

Εδώ κλείνει η φανταστική ιστορία!

ΕΥΤΥΧΩΣ για την Ελλάδα, η ιστορία μας είναι φανταστική... Η Ελλάδα και οι γειτονικές χώρες, μετά τους Βαλκανικούς πολέμους και τον 2ο Παγκόσμιο πόλεμο, υπέγραψαν συμφωνίες που κατοχυρώνουν τα κυριαρχικά δικαιώματα όλων των χωρών της περιοχής. Για το Ισραήλ όμως, για τους Ισραηλινούς πολίτες, για τους Εβραίους του κόσμου, η ιστορία μας είναι πραγματική, αν απλά η λέξη «Ελλάδα» αντικατασταθεί με τη λέξη «Ισραήλ», και η λέξη «Έλληνες» με τη λέξη «Ισραηλινοί». Προφανώς αλλάζει και η ταυτότητα των επιτιθεμένων.

Η ιστορία αυτή δεν γράφτηκε για να συνηγορήσει με τις αποφάσεις της χειρότερης κυβέρνησης από τη σύσταση του κράτους του Ισραήλ, όπως χαρακτηρίζεται από πολλούς Ισραηλινούς σχολιαστές. Μια κυβέρνηση που έχει επιλέξει να εγκαταλείψει τους ομήρους για να υπηρετήσει την πολιτική της επιβίωση ενδίδοντας στις απαιτήσεις των πλέον εξτρεμιστών υπουργών της. Μια κυβέρνηση που δεν εμπιστεύεται τους θεσμούς της δικαιοσύνης, απειλεί το δημοκρατικό χαρακτήρα της χώρας και έχει διχάσει την Ισραηλινή κοινωνία όσο καμιά άλλη στην ιστορία του Ισραήλ.

Αυτή η φανταστική ιστορία γράφτηκε για να κατανοηθεί η έννοια της δαιμονοποίησης ενός λαού, της απονομιμοποίησης του δικαιώματός των πολιτών ενός κράτους να ζουν με ασφάλεια και ευημερία.

Η ιστορία αυτή γράφτηκε για να κατανοηθεί ο παλμός της Ισραηλινής κοινωνίας που ζητά την απελευθέρωση των ομήρων που αρπάχτηκαν από τη Χαμάς στις 7 Οκτωβρίου 2023, που ζητά και διεκδικεί μια κανονική ζωή χωρίς την απειλή της επανάληψης της μεγαλύτερης σφαγής που υπέστη ο Εβραϊκός λαός μετά το Ολοκαύτωμα.

Η ιστορία αυτή γράφτηκε για να αφυπνιστούν αυτοί που νομίζουν ότι με την αδιαφορία τους απέναντι σε επιθέσεις,

επιγραφές και αφίσες αντιεβραϊκού μίσους, υπηρετούν κάποια ανθρωπιστικά ιδεώδη. Για να τους υπενθυμίσει ότι ήταν βροντερά απόντες αφότου έμαθαν για τη σφαγή αθώων πολιτών (προφανώς επειδή επρόκειτο για Εβραίους, αλλά όχι μόνο) στις 7 Οκτωβρίου 2023, ότι ουδέποτε καταδίκασαν την τρομοκρατία της Χαμάς, ότι αρνήθηκαν να συναντήσουν συγγενείς των Ισραηλινών ομήρων, ότι στις φιέστες τους πλήθη ανέμιζαν Παλαιστινιακές σημαίες και κραύγαζαν υπέρ της καταστροφής του Ισραήλ (Ελεύθερη Παλαιστίνη από το ποτάμι μέχρι τη θάλασσα). Γράφτηκε για να αντιληφθούν ότι με την επιλεκτική τους ευαισθησία συνεργούν στην ενθάρρυνση του φανατισμού και του αντισημιτισμού.

Ελπίζω να την καταλάβουν!!!!

ΠΗΓΗ: [FACEBOOK Βίκτωρ Ισαάκ Ελιέζερ, 11.5.2025](#)